

med virkning fra finansåret 1958-59 påbegyndtes en udbygning af den offentlige erhvervsvejledning omfattende såvel en forøgelse af antallet af erhvervsvejledere ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer som en i forbindelse hermed stående udbygning af erhvervsvejledningens centrale ledelse i arbejdsdirektoratet bl. a. ved tilknytning til direktoratet af forskellig sagkyndig bistand, herunder lægelig, psykologisk og matematisk-statistisk sagkundskab.

Siden en landsomfattende erhvervsvejledning blev iværksat den 1. oktober 1955, er såvel arbejdsanvisningskontorerne arbejde med den individuelle erhvervsvejledning som den erhvervsorienterende virksomhed i skolerne tiltaget betydeligt. Der henvises herved til den som bilag optrykte statistiske oversigt for årene 1956-57, 1957-58, 1958-59 og 1959-60. Udviklingen har været størst i byerne og de bymæssige bebyggelser, medens udnyttelsen af erhvervsvejledningen har været mindre i landkommunerne.

Efter erhvervsvejledningslovens behandling i folketinget i folketingsåret 1957-58 er det ved lov nr. 163 af 7. juni 1958 om ændringer i lov om folkeskolen og lov nr. 165 af 7. juni 1958 om gymnasieskoler pålagt såvel folkeskolen som gymnasieskolen at give erhvervsorientering som led i skolens undervisning, ligesom erhvervsorienteringen ved lov nr. 234 af 10. juni 1960 om ændringer i lov om ungdomsundervisningen m. v. er inddraget i de forskellige former for ungdomsundervisning i medfør af denne lov. Der er herved taget skridt til en betydelig udvidelse af erhvervsvejledningen for den skolesøgende ungdom.

På denne baggrund og med henblik på den forestående revision af erhvervsvejledningsloven i folketingssamlingen 1960-61 har det i henhold til erhvervsvejledningslovens § 8 nedsatte rådgivende udvalg i januar 1959 med arbejdsministerens tilslutning besluttet at foretage en gennemgang af erhvervsvejledningsarbejdets forudsætninger, opgaver og struktur og på grundlag heraf at fremkomme med forslag til tilrettelæggelse af erhvervsvejledningsarbejdet fremover. Udvalget har herved taget udgangspunkt i Den internationale Arbejdsorganisations henstilling (nr. 87) af 1949 om erhvervsvejledning. Som resultat heraf foreligger en af udvalget under 23. november 1960 til arbejdsministeren afgivet redegørelse vedrørende den fremtidige tilrettelæggelse af erhvervsvejledningen. Ved forberedelsen af nærværende lovforslag er den af erhvervsvejledningsudvalget afgivne redegørelse lagt til grund.

Siden erhvervsvejledningslovens vedtagelse i

rigsdagssamlingen 1952-53 er behovet for erhvervsvejledning forøget meget betydeligt. Den hastigt stigende industrielle udvikling med heraf følgende differentiering af arbejdsopgaverne og øgede krav til arbejdskraftens effektivitet gør det ønskeligt, at tilgangen af arbejdskraft til enhver tid sker på en sådan måde, at den enkelte finder frem til den plads, hvor han har størst mulighed for at udfolde sine evner til egen såvel som til samfundets gavn. Dette gælder ikke blot ved den umiddelbare placering i arbejdslivet, men også ved valg af uddannelse, som i mange tilfælde indebærer et betydeligt tilskud af offentlige midler, og ved senere skifte af erhverv eller beskæftigelse. De større markedsdannelse og den høje beskæftigelse understreger yderligere betydningen af, at arbejdskraften såvel ved den første indpasning i arbejdslivet som ved senere tilpasning til eventuelt ændrede produktions- eller beskæftigelsesforhold finder frem til den mest ønskelige placering. Den udvidelse og intensivering af erhvervsorienteringen i skolerne, som har fundet sted ved ændringerne i skolelovene i 1958 og loven om ungdomsundervisningen m. v. må ses på baggrund heraf.

Den bistand, som gennem den erhvervsorienterende undervisning i skolen, gennem erhvervsorientering i ungdomsskolen og på mange andre felter ydes ungdommen og andre i valg af uddannelse eller erhverv, har samme sigte og betjener sig i vidt omfang af samme midler, og det har derfor ved udarbejdelsen af lovforslaget været et hovedformål at opnå den størst mulige samordning af det arbejde, som fra forskellig side udføres på erhvervsvejledningsområdet. Der henvises herved navnlig til bestemmelsen i forslaget § 2 om erhvervsvejledningsrådet.

Det er endelig af afgørende betydning, at erhvervsvejledningen hviler på et objektivt forsvarligt grundlag i henseende til såvel erhvervsvejledningens udøvelse som tilvejebringelse af det materiale, som benyttes i erhvervsvejledningens tjeneste. Der indeholdes derfor i lovforslaget nye bestemmelser om ansættelse og uddannelse af erhvervsvejledere, og om tilvejebringelse af materiale til brug ved erhvervsvejledningen, jfr. forslaget § 3, stk. 2, § 5, stk. 2, og § 6.

Det må forventes, at udviklingen af erhvervslivet i retning af større differentiering og intensitet og heraf følgende krav om arbejdskraftens dygtiggørelse og rigtige placering vil øge behovet for erhvervsvejledning som en naturlig forudsætning for rigtig uddannelse og arbejdsplacering. Disse krav vil ikke kunne imødekommes uden en fortsat udbygning af den offentlige arbejdsanvisnings-